

Arrest

nr. 50 642 van 29 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 22 april 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN VRECKOM, loco advocaat S. SAROLEA, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoeker, X, luidt het asielrelaas als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Miratoc (Preshevë) en bent u Servisch staatsburger.

Kort na de geboorte van uw zoon A.(...) bleek dat hij ernstige gezondheidsproblemen had. In de loop van 1997 werd hij verschillende keren in het ziekenhuis van Vranje opgenomen en verzorgd. Hij kreeg ondermeer medicatie tegen koorts. Bovendien bleek al gauw dat uw zoon het normale groeiproces niet volgde. Hoewel uw zoon medicatie toegediend kreeg, had u de indruk dat de Servische dokters weinig interesse hadden voor de behandeling van uw zoon, omdat in die tijd het Kosovaarse conflict bezig was. In 2004 kreeg uw zoon epileptische aanvallen.

Daarop ging u naar een arts in Skopje (Macedonië), die uw zoon onderzocht. Hij raadde jullie twee onderzoeken aan, waaronder een EEG-scan. Deze onderzoeken konden echter niet uitgevoerd worden. In Vranje stuurde men u telkens met een kluitje in het riet. U vermoedde dat u niet geholpen werd

omwille van uw etnische origine. U diende hiertegen echter geen klacht in, omdat u eigenlijk geen zekerheid had of uw vermoeden wel gefundeerd was. In Macedonië functioneerde het toestel niet naar behoren, waardoor u ook in Skopje de gevraagde onderzoeken niet kon laten uitvoeren. Bovendien had u via collega's vernomen dat er in Kosovo evenmin mogelijkheden tot dergelijke onderzoeken waren. Daarom gaven jullie gauw de pogingen op om dergelijke scans uit te laten voeren. In Servië kregen jullie een uitkering voor de verzorging van uw zoon.

Naast de behandelingen in Servië en in Macedonië gingen jullie eveneens naar een dokter in Lipjan (Kosovo). De behandelingen die uw zoon kreeg hielpen weliswaar enigszins, maar genezen deed hij niet.

Daarom besloten jullie naar België te komen om een vernieuwde poging te ondernemen. U, uw echtgenote en jullie twee minderjarige zonen verlieten Servië op 21 november 2009. Aangekomen aan de Hongaarse grens, slaagde enkel u erin deze over te steken. Uw echtgenote en twee zonen bleven op dat moment achter.

Op 24 november 2009 kwam u in België aan en nog diezelfde dag vroeg u hier asiel aan.

Korte tijd later, op 29 december 2009, vervoegden uw echtgenote en twee zonen u en vroeg uw echtgenote eveneens asiel aan.

U verklaarde naast de hierboven aangehaalde medische problemen geen andere problemen in Servië gehad te hebben.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw licna karta (identiteitskaart), uitgereikt op 6 april 2004 te Preshevë; uw Sloveense rijbewijs, uitgereikt op 1 februari 2008 in Ravne na Koroskem (Slovenië); een Sloveens attest ter staving van uw rijvaardigheid – deze twee documenten, i.e. het rijbewijs en het attest, had u nodig toen u voor een Sloveense firma werkte –; uw huwelijksakte, uitgereikt op 25 november 2009 te Miratoc; de geboorteaktes van uw kinderen A.(...) en J.(...), uitgereikt te Vranje respectievelijk op 3 december 2009 en 20 mei 2009; een foto van uw zoon A.(...); verschillende Servische medische attesten waaruit blijkt dat uw zoon in de loop van het jaar 1997 drie keer gehospitaliseerd werd en dat er een aantal onderzoeken uitgevoerd werden; een medisch attest van een Macedonische pediater, d.d. 19 januari 2004, waaruit blijkt dat er twee bijkomende onderzoeken dienden uitgevoerd te worden; een medisch attest van een Kosovaarse pediater, d.d. 26 augustus 2008; verschillende Belgische medische attesten, d.d. 20 januari 2010, 18 februari 2010 en 1 maart 2010 en het medisch dossier van uw zoon, opgemaakt in het opvangcentrum waar u verbleef.”

1.1.2. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoekster, Flurije LATIFI, luidt het asielrelaas als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanese afkomstig uit Kumanovë (Macedonië). U bent getrouwd met Naim Ljatifi en woonde met hem samen in Miratoc (gemeente Preshevë, Servië). U heeft de Macedonische en de Servische nationaliteit.

Uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op dezelfde motieven die uw echtgenoot aanhaalde.

Zo verklaarde u net als uw echtgenoot dat u uitsluitend omwille van de medische problemen van uw zoon A.(...) uw land verliet. In Servië werd uw zoon behandeld, maar er werden een aantal analyses om een voor u onbekende reden niet uitgevoerd. U, uw echtgenoot en jullie twee minderjarige zonen verlieten Servië op 21 november 2009. Aangekomen aan de Hongaarse grens, slaagde enkel uw echtgenoot erin deze over te steken.

U en uw twee zonen bleven op dat moment achter en werden door de smokkelaar terug naar Preshevë gebracht. Uiteindelijk verlieten u en uw twee zonen Servië op 27 december 2009. Op 29 december 2009 vroeg u in België asiel aan.

Ter staving van uw identiteit legde u uw (Servische) geboorteakte, uitgereikt te Miratoc op 25 november 2009, neer.”

1.1.3. Verzoekers betwisten deze beschrijving niet.

1.2.1. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoeker, Naim LJATIFI, luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u geen elementen of gegevens heeft aangehaald waaruit blijkt dat u Servië verlaten heeft uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u zich alsnog op bedoelde vrees kan beroepen in geval van een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst.

Er dient eveneens te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten niet kan gesteld worden dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u noch met de (Servische) autoriteiten, noch met medeburgers problemen had. Uw problemen situeerden zich uitsluitend op medisch vlak (CGVS p. 3; p. 7).

Bovendien heeft u uw hypothese dat uw zoon omwille van jullie etnische origine medische onderzoeken ontzegd werd, niet aannemelijk gemaakt.

In dit verband verklaarde u weliswaar dat, telkens u vroeg om de door uw Macedonische arts gewenste analyses uit te voeren, men u in het ziekenhuis van Vranje omwille van uw etnische origine met een kluitje in het riet stuurde. Zo verklaarde men ondermeer dat het toestel om de bewuste analyses uit te voeren defect was. Men stuurde u evenmin naar andere ziekenhuizen in Servië door (CGVS p. 4; p. 6). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat uit uw verklaringen tevens blijkt dat uw zoon sinds zijn geboorte tot uw vertrek uit Servië in 2009 door artsen in Servië behandeld werd en dat hij medicatie kreeg (CGVS p. 4). Uit de door u neergelegde Servische en Macedonische medische attesten blijkt bovendien dat er heel wat laboratoriumanalyses verricht werden, dat uw zoon therapie kreeg en dat hij voor onderzoek naar Novi Beograd gestuurd werd.

U stelde expliciet dat behalve de twee onderzoeken die door de Macedonische arts gevraagd werden, alle andere onderzoeken die u wenste uitgevoerd werden (CGVS p. 8). U vervolgde dat, hoewel hij niet voor een mentaal onderzoek doorverwezen werd, uw zoon door de specialisten in Vranje goed behandeld werd en dat hij er medicatie kreeg (CGVS p. 4).

Voorts kreeg u van de Servische overheid een bijdrage voor de verzorging van uw zoon. Uit uw verklaringen blijkt dat u deze uitkering kreeg nadat u voor een medische commissie verschenen was die uit Servische artsen bestond (CGVS p. 7).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt bijgevolg niet zonder meer dat uw zoon medische hulp ontzegd werd noch dat, indien hij hulp ontzegd zou zijn geweest, dit omwille van etnische motieven was.

U was hiervan overigens zelf ook niet overtuigd gezien u enkel zei dat u geloofde dat de Serviërs niet geïnteresseerd waren in de verzorging van uw zoon. U voegde daar onmiddellijk aan toe dat u dit dacht, maar dat er misschien niet beter gedaan kon worden.

Later gaf u toe dat u niet zo zeker was dat het omwille van uw etnische origine was dat de door u gevraagde analyses niet uitgevoerd werden en dat het enkel een hypothese van uwentwege was.

U ging er overigens vanuit dat de geneeskunde zich niet baseert op etnische basis (CGVS p. 3; p. 6). Bijgevolg blijkt uit niets dat u als gevolg van uw zoons medische problemen ongelijk of onrechtvaardig zou zijn behandeld in Servië.

Aldus dient vastgesteld te worden dat de door u ingeroepen medische problemen van uw zoon, die werden gestaafd door meerdere medische attesten, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. De door u neergelegde identiteitsdocumenten bevestigen uw identiteit en uw nationaliteit. Uw Sloveense rijbewijs en het Sloveense attest tonen uw werkzaamheden in Slovenië aan. De geboorteaktes van uw kinderen tonen hun identiteit en hun nationaliteit aan. De medische attesten bevestigen de medische problematiek van uw zoon Ardian. Hieraan wordt in deze beslissing geenszins getwijfeld. Deze documenten doen echter geen afbreuk aan bovengemaakte vaststelling dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat uw zoon omwille van etnische motieven medische hulp ontzegd werd.”

1.2.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoekster, Flurije LATIFI, luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag volledig baseert op dezelfde motieven als diegene die ter zake werden aangehaald door uw echtgenoot, Naim Ljatifi (CGVS p. 2). In het kader van zijn asielaanvraag heb ik een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u geen elementen of gegevens heeft aangehaald waaruit blijkt dat u Servië verlaten heeft uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u zich alsnog op bedoelde vrees kan beroepen in geval van een eventuele terugkeer naar uw

land van herkomst. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten niet kan gesteld worden dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u noch met de (Servische) autoriteiten, noch met medeburgers problemen had. Uw problemen situeerden zich uitsluitend op medisch vlak (CGVS p. 3; p. 7). Bovendien heeft u uw hypothese dat uw zoon omwille van jullie etnische origine medische onderzoeken ontzegd werd, niet aannemelijk gemaakt. In dit verband verklaarde u weliswaar dat, telkens u vroeg om de door uw Macedonische arts gewenste analyses uit te voeren, men u in het ziekenhuis van Vranje omwille van uw etnische origine met een kluitje in het riet stuurde. Zo verklaarde men ondermeer dat het toestel om de bewuste analyses uit te voeren defect was. Men stuurde u evenmin naar andere ziekenhuizen in Servië door (CGVS p. 4; p. 6). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat uit uw verklaringen tevens blijkt dat uw zoon sinds zijn geboorte tot uw vertrek uit Servië in 2009 door artsen in Servië behandeld werd en dat hij medicatie kreeg (CGVS p. 4). Uit de door u neergelegde Servische en Macedonische medische attesten blijkt bovendien dat er heel wat laboratoriumanalyses verricht werden, dat uw zoon therapie kreeg en dat hij voor onderzoek naar Novi Beograd gestuurd werd. U stelde expliciet dat behalve de twee onderzoeken die door de Macedonische arts gevraagd werden, alle andere onderzoeken die u wenste uitgevoerd werden (CGVS p. 8). U vervolgde dat, hoewel hij niet voor een mentaal onderzoek doorverwezen werd, uw zoon door de specialisten in Vranje goed behandeld werd en dat hij er medicatie kreeg (CGVS p. 4). Voorts kreeg u van de Servische overheid een bijdrage voor de verzorging van uw zoon. Uit uw verklaringen blijkt dat u deze uitkering kreeg nadat u voor een medische commissie verschenen was die uit Servische artsen bestond (CGVS p. 7). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt bijgevolg niet zonder meer dat uw zoon medische hulp ontzegd werd noch dat, indien hij hulp ontzegd zou zijn geweest, dit omwille van etnische motieven was. U was hiervan overigens zelf ook niet overtuigd gezien u enkel zei dat u geloofde dat de Serviërs niet geïnteresseerd waren in de verzorging van uw zoon. U voegde daar onmiddellijk aan toe dat u dit dacht, maar dat er misschien niet beter gedaan kon worden. Later gaf u toe dat u niet zo zeker was dat het omwille van uw etnische origine was dat de door u gevraagde analyses niet uitgevoerd werden en dat het enkel een hypothese van uwentwege was. U ging er overigens vanuit dat de geneeskunde zich niet baseert op etnische basis (CGVS p. 3; p. 6). Bijgevolg blijkt uit niets dat u als gevolg van uw zoons medische problemen ongelijk of onrechtvaardig zou zijn behandeld in Servië. Aldus dient vastgesteld te worden dat de door u ingeroepen medische problemen van uw zoon, die werden gestaafd door meerdere medische attesten, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. De door u neergelegde identiteitsdocumenten bevestigen uw identiteit en uw nationaliteit. Uw Sloveense rijbewijs en het Sloveense attest tonen uw werkzaamheden in Slovenië aan. De geboorteaktes van uw kinderen tonen hun identiteit en hun nationaliteit aan. De medische attesten bevestigen de medische problematiek van uw zoon Ardian. Hieraan wordt in deze beslissing geenszins getwijfeld. Deze documenten doen echter geen afbreuk aan bovengemaakte vaststelling dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat uw zoon omwille van etnische motieven medische hulp ontzegd werd."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde geboorteakte bevestigt uw identiteit en uw (Servische) nationaliteit. Hieraan wordt niet getwijfeld."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekers de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 22 april 2010, wat betreft de weigering van de erkenning van de status van vluchteling, een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3 en 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Ze voeren aan dat ze de onmogelijkheid om voor de problemen van hun kind A., een adequate medische behandeling te krijgen, steeds verbonden hebben aan de discriminatie waarvan ze al jaren slachtoffer zijn geweest. Ze wijzen er op onder verwijzing naar het "United States Country Reports on Human Rights Practices" van maart 2010, v° Serbia, dat er in Servië ten aanzien van de Albanese bevolking discriminatie bestaat en stellen dat voor A. de toegang tot adequate medische behandeling niet is verzekerd.

Daarbij is volgens hen het verzorgingssysteem in Servië zeer zwak omwille van corruptie; ze verwijzen naar het rapport "United Kingdom: Home office, Country of Origin Information Key Documents: Serbia".

Ze merken nog op dat er geen tegenstrijdigheden naar voor kwamen tijdens het verhoor van verzoeker en het relaas van de feiten plausibel en coherent is. Middels toekenning van het voordeel van de twijfel kan er volgens hen, een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 aangenomen worden.

Ze besluiten (zie het verzoekschrift, p. 5): "*Om deze redenen moet de eiser worden beschouwd als deel uitmakend van een sociale groep in de zin van artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève omdat zij omwille van zijn voormalig lidmaatschap bij het UCMPB een bijzonder hoog risico lopen om te worden vervolgd in geval van terugkeer naar Servië.*"

2.1.2. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 22 april 2010, wat betreft de weigering van de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, een schending aan van de artikelen 48/4 en 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Ze laten gelden dat het verzorgingssysteem in Servië zeer zwak is omwille van corruptie; ze verwijzen naar het rapport "United Kingdom: Home office, Country of Origin Information Key Documents: Serbia".

Ze stellen dat in geval van terugkeer naar hun land, A. een ernstig risico op reële schade loopt omwille van het feit dat hij niet van de nodige behandeling zal kunnen genieten.

2.2. De Raad merkt vooreerst op dat aangezien verzoekster, Flurije LATIFI, zich in het verzoekschrift louter baseert op het asielaanvraag van verzoeker, Naim LJATIFI, haar man, de Raad enkel ingaat op het relaas van deze laatste.

2.3. De Raad wijst er op dat artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 geen directe werking heeft binnen de Belgische rechtsorde zodat de aangevoerde schending ervan niet dienstig is.

2.4. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De Raad herinnert er aan dat het niet volstaat dat verzoekers enkel verklaren een vrees voor vervolging te hebben; ze dienen deze vrees immers ook aannemelijk te maken.

In casu dient echter te worden vastgesteld dat verzoekers hun verklaring dat hun zoon A. een adequate medische behandeling ontzegd werd in Servië omwille van zijn etnisch Albanese origine, geenzins aannemelijk hebben gemaakt.

Zowel uit hun verklaringen als uit de door hen neergelegde documenten blijkt dat A. wel degelijk medische onderzoeken heeft ondergaan, dat hij behandeld werd en dat hij medicatie kreeg.

Verzoekers kregen eveneens een toelage van de Servische overheid voor de verzorging van hun zoon. Bovendien stelde verzoeker tijdens zijn gehoor zelf herhaaldelijk (zie het verhoorverslag van 23 maart 2010, p. 3, 4 en 6) dat hij zich voor de reden waarom zijn zoon medische hulp ontzegd zou zijn, namelijk omdat hij van etnisch Albanese origine is, louter en alleen baseert op vermoedens zijnentwege.

Verzoekers maken bijgevolg geenzins aannemelijk dat, indien hun zoon al enige verzorging te kort zou gekomen zijn, dit te wijten is aan hun etnisch Albanese herkomst.

In de vragenlijst van 11 januari 2010 (zie vraag onder nr. 3.3., p. 2°) maakte verzoeker geen melding van een lidmaatschap van UCPMB, wél van een andere vereniging, maar voegde er aan toe dat dit lidmaatschap "*Geen verband (had) met het risico of de vrees bij terugkeer*".

Bij zijn verhoor op het Commissariaat-generaal (zie het verhoorverslag van 23 maart 2010, p. 7) bevestigde hij voormelde verklaring.

Dit in acht genomen kan de Raad zich niet van de indruk ontdoen dat de stelling in het verzoekschrift, dat verzoeker als lid van UCPMB, moet beschouwd worden als deel uitmakend van een sociale groep in de zin van het artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en omwille van dit lidmaatschap een bijzonder hoog risico loopt, aangevoerd werd in het dossier enkel om de probleemstelling op te voeren.

De Raad gaat er derhalve niet verder op in.

De door verzoekers ingeroepen medische problemen van hun zoon houden dan ook geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève.

De door de verzoekers aangehaalde rapporten betreffende discriminatie van de Albanese bevolking en betreffende het verzorgingssysteem in Servië dat corrupt is, doen op geen enkele wijze afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissing.

Een verwijzing naar algemene rapporten volstaat immers niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke (RvS, nr. 138.480 van 15 december 2004; RvS, nr. 121.481 van 9 juli 2003).

Op de stelling van verzoeker dat er geen tegenstrijdigheden in zijn relaas werden vastgesteld, dat zijn relaas plausibel en coherent is en dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend, antwoordt verweerder heel terecht dat de asielaanvrager in die omstandigheden alleen nog moet aannemelijk maken dat hij vervolgd wordt in de zin van artikel 1,A (2) van het voormeld Verdrag van Genève.

De bewijslast rust zoals hoger gesteld op de asielzoeker zelf; hij moet dus aannemelijk maken dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen zijn voor een gegronde vrees voor vervolging.

De commissaris-generaal geeft in de bestreden beslissingen duidelijk de redenen aan waaruit hij afleidt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat er in hun hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdragsartikel bestaat.

De motieven in de bestreden beslissing zijn geenzins onredelijk. Het voordeel van de twijfel dient niet om gegronde motieven opzij te schuiven maar om de twijfel die in hoofde van de met de behandeling van de asielaanvraag belaste instantie heerst, op basis van een plausibel en coherent relaas dat onder de criteria valt van de vluchtelingdefinitie, ten gunste van verzoekers aan te wenden.

Alleen op het voordeel van de twijfel rekenen, volstaat niet.

Een schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van de artikelen 48/3 en artikel 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 kan bijgevolg niet worden vastgesteld. De status van vluchteling kan derhalve niet worden erkend.

Op de stelling van verzoekers dat in geval van terugkeer naar hun land van herkomst, hun zoon ernstig risico loopt op reële schade omwille dat hij niet voor de nodige behandelingen zal kunnen genieten, antwoordt verweerder, volgens de Raad terecht, dat de bewering dat Ardian niet de nodige behandeling zal genieten in Servië in geval van terugkeer, niet ressorteert onder artikel 48/4 van voormelde wet van 15 december 1980 dat stelt dat de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9 ter van voormelde wet.

Verzoekers tonen niet aan dat ze voor A. geen beroep kunnen doen op voormeld wetsartikel.

De subsidiaire beschermingsstatus voorzien in voormeld artikel, wordt niet toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend en tien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE